

3^e zondag van de Voleinding waarop we gedenken wij gestorven zijn.
Protestantse Gemeente Heerenveen, Vierplek Sionskerk, 23 november 2025

Welkom en mededelingen

Luisterlied: 'De gestorvene' (tekst van Ida Gerhard, gezongen door Trijntje Oosterhuis)

<https://www.youtube.com/watch?v=JnEt9TeDMrl#ddg-play>

Zeven maal om de aarde gaan,
als het zou moeten op handen en voeten;
zevenmaal om die éne te groeten
die daar lachend te wachten zou staan.
Zeven maal om de aarde gaan.

Zeven maal over de zeeën te gaan,
schraal in de kleren, wat zou het mij deren,
kon uit de dood ik die éne doen keren.
Zeven maal over de zeeën te gaan -
zeven maal, om met zijn tweeën te staan.

Korte stilte

Aanvangslied: LB 942: 1,2 ('Ik sta voor U in leegte en gemis')

Bemoediging en groet

Vervolg aanvangslied: LB 942:3

Kyrie

- V: Koester de namen die wij hier gedenken
dat zij geborgen zijn in uw genade
dat zij gekend zijn bij U en bij ons
- A: LAAT DE ZON VAN UW AANGEZICHT OVER ONS OPGAAN
ZEGEN ONS ALLEN MET HET LICHT VAN UW OGEN
- V: Zie met ontferming naar onze aarde
houd in uw hoede wie haar bewonen
Houd ons omsloten, thuis in uw zegen
- A: LAAT DE ZON VAN UW AANGEZICHT OVER ONS OPGAAN
ZEGEN ONS ALLEN MET HET LICHT VAN UW OGEN
- V: Heer, ontferm U
A: CHRISTUS ONTFERM U
V: Heer, ontferm U
A: AMEN

Zingen: LB 91a: 1,3 ('Wie in de schaduw Gods mag wonen')

Ter inleiding

Zingen: **LB 753: 1,2,3,6 - Frysk** ('Der is in lân fan kleare ljocht')

Lezing: Genesis 49: 29-50:3, 50: 22-26

²⁹Toen gaf Jakob zijn zonen de volgende opdracht: 'Als ik straks met mijn voorouders verenigd word, begraaf me dan bij hen in de grot op het land van de Hethiet Efron, ³⁰in de grot op de akker in Machpela, dicht bij Mamre, in Kanaän, de akker die Abraham van Efron heeft gekocht omdat hij daar een eigen graf wilde hebben. ³¹Daar zijn Abraham en zijn vrouw Sara begraven, daar zijn Isaak en Rebekka begraven, en daar heb ik Lea begraven. ³²Het stuk land waarop die grot ligt, is van de Hethieten gekocht.' ³³Na zijn zonen deze opdracht te hebben gegeven trok Jakob zijn voeten weer op het bed. Toen blies hij de laatste adem uit en werd hij verenigd met zijn voorouders.

¹Jozef boog zich over zijn vader heen en kuste huilend zijn gezicht. ²Hij droeg de artsen die hij in dienst had op om zijn vader te balsemen, en zij deden wat hij hun opdroeg. ³Het balsemen van Israël duurde veertig dagen (zo lang duurt een balseming), en de Egyptenaren beweenden hem zeventig dagen.

²²Jozef bleef in Egypte wonen, met zijn hele familie. Hij werd honderdtien jaar. ²³Hij zag Efraïms kleinkinderen nog, en ook de kinderen van Machir, de zoon van Manasse, die hij beschouwde als zijn eigen kinderen. ²⁴Toen hij zijn einde voelde naderen, zei hij tegen zijn broers: 'God zal zich jullie lot aantrekken: Hij zal jullie uit dit land wegleiden en je naar het land brengen dat Hij onder ede aan Abraham, Isaak en Jakob heeft beloofd. ²⁵Zweer me dat jullie, wanneer God zich jullie lot aantrekt, mijn lichaam van hier zullen meenemen.' ²⁶Jozef stierf toen hij honderdtien jaar was. Hij werd gebalsemd en in een doodskist gelegd, in Egypte.

Verkondiging

Zingen: **LB 657: 1,2,4** ('Zolang wij ademhalen')

We gedenken wie gestorven zijn, afgewisseld met zingen:

Zingen: **LB 598 Frysk** ('Kom as it tsjuster is')

We gedenken wie dit jaar of al langer geleden uit onze familie- of vriendenkring zijn weggefallen, in gedachten noemen we hun namen. *Terwijl we kaarsjes aansteken klinkt er orgelspel*

Luisterlied 'Dan zal ik leven' (tekst: Huub Oosterhuis, zang: Trijntje Oosterhuis)

<https://www.youtube.com/watch?v=NH80MQSJEJo>

Het zal in alle vroegte zijn
als toen.

De steen is weggerold.
Ik ben uit de grond opgestaan.
Mijn ogen kunnen het licht verdragen.
Ik loop en struikel niet.
Ik spreek en versta mijzelf.
Mensen komen mij tegemoet -
wij zijn in bekenden veranderd.

Het zal in alle vroegte zijn
als toen.

De ochtendmist trekt op.
Ik dacht een dorre vlakte te zien.
Volle schoven zie ik, lange halmen, aren
waarin de korrel zwelt.
Bomen omranden het bouwland.
Heuvels golven de verte in,
bergopwaarts, en worden wolken.
Daarachter,
kristal geworden, verblindend,
de zee die haar doden teruggaf.

Wij overnachten in elkaars schaduw.
Wij worden wakker van het eerste licht.
Alsof iemand ons bij naam en toenaam
heeft geroepen.

Wij overnachten in elkaars schaduw.
Wij worden wakker van het eerste licht.
Alsof iemand ons bij naam en toenaam
heeft geroepen.
Dan zal ik leven.

Aandacht voor de collecte

Voorbede, stilte, Onze Vader

Gezongen acclamatie: LB 367^s

(‘Kom te hulp, sta op’)

Allen gaan staan

Slotlied: **‘Ga maar gerust’ uit: ‘Het liefste lied van overzee’ dl 2, lied 15**

Zegen en gezongen ‘amen’